

faa god Leilighed til at fremkomme med ved 2den Behandling. I Bekjendtgjørelse af 28de Juni 1875 § 3 findes der en Bestemmelse, der lyder saaledes: „For at kunne kontrolere Vandstanden i en Kjedel, skal der paa den findes et Apparat, der stadig viser Vandstanden, samt tre fra dette Apparat adskilte Prøvehaner osv.“ Det staar ikke i denne Bestemmelse nøiere foreskrevet, hvilket dette Apparat skal være, som stadig skal vise Vandstanden. Man har dertil forskjellige Apparater, og det er mig sagt under de Forhandlinger, jeg har haft med Sagkyndige om dette Lovforslag, navnlig fra en bestemt Side, at der gives et Apparat til at vise Vandstanden, som endnu nogle Steder er i Benyttelse — jeg kan endog saa nævne et Sted, hvor det endnu er i Benyttelse, dog skal jeg afholde mig derfra — men som i den Henseende ikke yder den fornødne Sikkerhed. Jeg figter herved til den saakaldte Svømmer, hvis Konstruktion, ifølge hvad der er blevet mig meddelt, i det Væsentlige skal være den, at en hul Metallkugle svømmer paa Overfladen af Kjedelens Vandbeholdning, og denne Metallkugle er fastgjort til den ene Ende af en Vægtstang, hvis anden Ende er fastgjort til en Axe, der forfatter sig gennem en Stoppebøsse ud igjennem Kjedelvæggen og udenfor Kjedelvæggen bærer en Viser, der naturligvis følger Axens Bevægelse, og saaledes, da Kuglen svømmer paa Vandet, og dens Beliggenhed altsaa forandrer sig med Vandstanden, viser Vandstandens Høide. Dette Apparat skal imidlertid være meget upaalideligt af den Grund, at, da Axen skal gaa igjennem en Stoppebøsse igjennem Kjedelvæggen og altsaa maa gaa damptet, kan det lettelig hælde, at den klemmer sig fast i denne Stoppebøsse, saaledes at Bevægelsen hindres, og Apparatet altsaa ikke viser rigtigt. Det er sagt mig, at dette særdeles let kan ske, naar man navnlig trækker Møtrikken en lille Smule for fast. Det er det ene Punkt. Det andet Punkt, jeg skulde nævne, er den Bestemmelse, som findes i Bekjendtgjørelse af 28de Juni 1876 og navnlig da, hvor denne Bekjendtgjørelse omskriver § 10 i Bekjendtgjørelse af samme Dato Mæret forud. Der er der Tale om, at Kjleden skal underkastes en Trykprøve, og der foreskrives nærmere Regler for, hvorledes denne Trykprøve skal foretages, Regler, paa hvis Detailler jeg ikke skal komme ind, men jeg skal kun sige, at man under Trykprøven maa lade Trykret ved at belaste den vedkommende Sikkerhedsventil og samtidig tagtage — jeg skal gjerne gengiøre selve Ordene — „Vandets Udstrømning fra Størstedelen af Omkredsen af saavel Kjledens som Trykpompens Sikkerhedsventil.“ Det er under de Forhandlinger, jeg før figtede til, som jeg har haft med Sagkyndige angaaende dette Lovforslag, jeg kan sige fra alle Sider, sagt mig, at denne Prøve er meget utilstrækkelig og uhenfigtsvarende. Den skriver sig fra Fortiden, da man maaste ikke

paalideligere og lettere Maade kunne anvendes til denne Trykprøve. Efter den Instruktion, der findes i Bekjendtgjørelse af 28de Juni 1876 paa det Sted, jeg nævnte, skulle Kjledler nu prøves, men det er mig sagt, jeg gjentager det, saa at sige fra alle Sider af Sagkyndige, at denne Prøve kan føre til meget feilagtige Resultater, saaledes at man paa ingen Maade er sikker paa, at de Resultater, som denne Prøve viser, i Virkeligheden ere rigtige, tværtimod, de kunne være meget langt fjernede derfra. Det er tillige sagt mig, at det Instrument, man i Almindelighed benytter, og som man forresten længe har kendt, er Manometret, og for at sikre sig mod mulige Feil ved et saadant Instrument har man konstrueret Dobbelmanometret, hvis Princip er det, at de to Manometre ere ganske uafhængige af hinanden, saaledes at man, naar de vise Trykret ens, kan stole paa, at intet af Manometrene har nogen Feil, idet det nemlig ikke lader sig forudsætte, at to fra hinanden ganske afspærrede og selvstændig virkende Instrumenter skulde blive behæftede med Feil, der give akkurat det samme feilagtige Udslag. Til endnu mere Betryggelse i den Retning og paa Basis af den Sandsynlighedsbetragtning, jeg nævnte, har man endvidere konstrueret disse Manometre firdobbelte. Der er forevist mig saadanne Apparater, baade dobbelte og firdobbelte. De firdobbeltes Princip er ganske det samme. Det er fire af hinanden uafhængige Instrumenter, der gaa ganske ens, naar de alle ere rigtige. Viser det sig ved Dobbelmanometret eller det firdobbelte Manometer, at ikke hver enkelt af disse viser det samme Udslag som de andre, maa der være en Feil ved et af dem, og man maa altsaa tage sig iagt. Man kan saaledes ikke blive stufset og feilagtig tro, at man har opnaaet og fundet det virkelige Resultat. Disse Manometre ere, efter hvad der er mig sagt, meget lette at anbringe og meget transportable. Det kan man ogsaa se, naar man tager dem i Omsyn. Det vil være hensigtsmæssigt, om en Instruktion med Hensyn til Trykprøven udgik, som forandrede den Bestemmelse, jeg har nævnt i Bekjendtgjørelsen af 28de Juni 1875, og indførte nye Regler i den Retning, jeg nu har angivet. Det er en Selsøjlge, at hvad jeg her har sagt, kun er en Hensigtning, jeg gjør til den ærede Justitsminister om at konferere med Sagkyndige derom, og dernæst tage Bestemmelse om, hvorvidt der kunde være Anledning til at udarbejde en ny Instruktion i den Retning, jeg har omtalt. Jeg skal slutte med at sige, at med Hensyn til den lille Tilføining, som den ærede Minister mente muligvis kunde gjøres til Lovforslagets Nr. 3 b., da foreligger der ikke derom noget Endringsforslag, saa at det altsaa ikke kan bringes under Afstemning idag. Jeg tror ogsaa ligesom den ærede Minister — om jeg opfattede ham rigtigt — at efter den hele Gang, som Udviklingen af